

РЕШЕНИЕ

№ 1648

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8993** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. чл. 118 КСО.

Образувано е по жалба на А. П. В. от [населено място] срещу Решение №1040-21-631/19.08.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-9364-6/20.07.2022 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

В жалбата се твърди, че решението и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, тъй като са издадени при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон и неправилно приложение на материалния закон. Излагат се доводи, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на разпоредбите на чл. 9, ал. 2, чл. 35 и чл. 36 от АПК, без административният орган да е събрал всички необходими доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Административният акт е издаден при липса на изложени конкретни обстоятелства, което води до неспазване изискванията на чл. 59, ал. 2, т.4 АПК, което представлява самостоятелно основание за неговата отмяна. Поддържа се, че по отношение на жалбоподателката са налице материалнооправните предпоставки по чл. 54а КСО за придобиване на право на обезщетение за безработица, при наличие на безспорни данни за внесени осигурителни вноски във фонд "Безработица", съгласно изискването на чл. 54а КСО преди прекратяване на осигуряването ѝ със Заповед № 00026/30.06.2022 г. за прекратяване на трудово правоотношение, считано от 01.07.2022 г. на изпълнителния директор на ДП "Д.", което за нея е последно и единствено трудово правоотношение

преди неговото прекратяване. Въпреки направените в акта констатации, административният орган недопустимо е игнорирал факта, че след 01.04.2013 г. до настоящия момент жалбоподателката не е страна по Договор за управление в посоченото търговско дружество, няма договорено и определено възнаграждение. След като за дейността на лице като управител не е договорено възнаграждение и такова не е било определено по друг начин, то за упражняваната от него дейност, същото не подлежи на задължително осигуряване по КСО и следователно забраната по чл. 54а, ал. 1 т. 3 КСО за получаване на парично обезщетение за безработица не е приложимо в случая.

Иска се отмяна на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане, както и присъждане на направените разноски по делото.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. В., която ангажира допълнително писмени доказателства в подкрепа на твърденията си, представя и писмена защита.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. И., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена с присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендираното от оспорващата адвокатско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по Заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица от 01.07.2022 г., подадено чрез директора на Дирекция "Бюро по труда - В." от А. П. В.. Представена е заповед № 00026/30.06.2022 г., издадена от осигурител Държавно предприятие „Държавна петролна компания“ с ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, считано от 01.07.2022 г.

С Разпореждане № 214-00-9364-6/20.07.2022 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, на основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО във вр. с чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО, е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица на А. В.. Административният орган е мотивирал отказа си с обстоятелството, че заявителката е вписана в ТРРЮЛНЦ като управител "Кардик" ООД на 15.02.2006 г. и към 01.07.2022 г. /дата на подаване на заявлението за отпускане на ПОБ/ няма вписване на заличаване като управител, т.е. не отговаря на изискванията на чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО.

Разпореждането е оспорено от В. по реда на чл. 117, ал.1, т. 2, б. „б“ от КСО.

С Решение №1040-21-631/19.08.2022 г. директорът на ТП на НОИ – С. – град е отхвърлил жалбата и е потвърдил Разпореждане № 214-00-9364-6/20.07.2022 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО. Посочено е, че в Регистъра на осигурените лица /Р./ от "Кардик" ООД, ЕИК[ЕИК] за А. П. В. са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, както следва: за периода от 01.03.2006 г. до 30.09.2010 г. вкл. с код за вид осигурен "10" - като за лице, упражняващо трудова дейност по възложен договор за управление и контрол; за периода от 01.10.2010 г. до 31.03.2013 г. вкл. - с код за вид осигурен "12" - като самоосигуряващо се лице.

Решаващият орган е мотивирал акта си с обстоятелството, че жалбоподателката не е заличена като управител на "Кардик" ООД, ЕИК[ЕИК] към датата на подаване на

заявлението за отпускане на ПОБ - 01.07.2022 г. и липсва прекратяване на осигуряването. Приел е, че дори и дружеството, на което е управител, няма дейност и доходи, то не е налице прекратяване на осигуряването, а прекъсване на осигуряването, което не поражда права по чл. 54а от КСО, тъй като в тази разпоредба изрично е въведено прекратяване на осигуряването, като изискване за възникване право на ПОБ. В хода на съдебното производство е приета административната преписка, както и допълнително ангажирани доказателства от юрк. И. във връзка с компетентността на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, справка от Р. за А. В., както и доказателства представени от адв. В. с молба от 21.02.2023 г. в подкрепа на твърденията си – Писмо изх. № 1453-00-278#1/13.02.2023 г. на директора на офис „И.“ при ТД на НАП – С. до представляващия ДП „Държавна петролна компания“, Справка за осигурителен доход за социално осигуряване по данни от декларации по Наредба № Н-13 към КСО за периода 01.01.2022 г.-31.12.2022 г. за А. В.; Протоколи, удостоверяващи подадени данни с Протокол / Приложение № 9 към чл. 8, ал. 7 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за декларации обр. 1 за всички служители на ДП „Държавна петролна компания“ за 2022 г., включително и за А. В..

Представените писмени доказателства от адв. В. в с.з. на 21.02.2023 г. съдът намира за неотнормими към предмета на делото доколкото чрез тях се констатира отново известни факти и обстоятелства, които не се оспорват от ответника, а именно, че лицето е прекратило сключения си трудов договор с ДП „Държавна петролна компания“, ЕИК[ЕИК], считано от 01.07.2022 г. Това е известно не само от представената административна преписка, но и от справката от Р., приложена към Становището на ответника от 19.12.2022 г. по делото /л. 74-83/, и е ирелевантно за преценката на правото на ПОБ, доколкото спорът е свързан с наличието на предпоставката по чл. 54, ал. 1, т. 3 КСО.

При така установената фактическа обстановка и съобразно чл. 159 от АПК, чл. 168, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 146 от АПК, Административен съд – София – град, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и при липса на предпоставките по чл. 159 от АПК, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност пред АССГ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган, в установената писмена форма и със съдържанието по чл. 59, ал. 2 от АПК. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, правилно е приложен и материалния закон. Противно на доводите в жалбата, съдът намира, че решението отговаря на изискването за мотивираност, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. В оспореното решение са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. От обстоятелствената част става ясно, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за липсата на предпоставките за отпускане на парично обезщетение за безработица, поради наличие на основанието по чл. 54а, ал. 1, т. 3 КСО. Подробно мотивирано е и разпореждането издадено от длъжностното лице по чл. 54ж от КСО с установяване, че жалбоподателката към датата на подаване на заявлението за отпускане на ПОБ в ТРРЮЛНЦ не е заличена като управител на „Кардик“ ООД, поради което не е налице прекратяване на осигуряването.

В случая няма спор по фактите и същите правилно са установени от административния орган.

Спорният по делото въпрос е кое обстоятелство е релевантно за възникване на правото на парично обезщетение за безработица в случая - дали прекратяването на трудовото правоотношение на жалбоподателката в ДП „Държавна петролна компания“ и липсата на заличаването ѝ като управител на „Кардик“ ООД към датата на подаване на заявлението за отпускане на ПОБ води ли до извод, че не отговаря на изискванията на чл. 54а, ал.1, т. 3 КСО.

Жалбоподателката твърди, че отговаря на материалноправните предпоставки за отпускане на ПОБ, предвидени в чл. 54а, ал. 1 от КСО, като счита, че неправилно административният орган е игнорирал обстоятелството, че от 01.04.2013 г. не е упражнявала трудова дейност по чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО. Поддържа също така, че в качеството си на управител на дружество, в което не осъществява трудова дейност и не получава трудови доходи, то следва, че не подлежи на задължително осигуряване и основание за този извод дава и разпоредбата на чл. 10 от КСО, поради което незаконосъобразно административният орган приема, че формалното вписване в ТРРЮЛНЦ се счита за трудова дейност.

Настоящият състав намира възраженията в жалбата за неоснователни по следните съображения:

Право на парично обезщетение за безработица, съгласно чл. 54а от КСО, имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1.) имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2.) не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от КСО или професионална пенсия по чл. 168 от КСО; 3/ не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от КТ.

Според нормата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са: управителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролорите на търговски дружества, синдиците и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни поделения или на други юридически лица, създадени със закон.

По смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването се свързва с упражняването на трудова дейност, като до прекратяването ѝ се дължат осигурителни вноски, тъй като това време се зачита за осигурителен стаж.

В случаите, при които има периоди, през които не се упражнява трудова дейност, поради което не са внасяни осигурителни вноски и не се зачита за осигурителен стаж, но правоотношението, при което се полага труд не е прекратено, е налице прекъсване, а не прекратяване на осигуряването. Според чл. 10, ал. 2 от КСО, осигуряването се

прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо, че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО не е прекратена.

В тази връзка за придобиване на право на ПОБ законодателят изисква кумулативно наличието на прекратяване на осигуряването, определен размер осигурителен стаж за риска "Безработица", регистрация в Агенция по заетостта, да не е придобито право на пенсия и да не се упражнява трудова дейност, за която лицето подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 137, ал. 1, т. 5, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Търговския закон, едноличният собственик решава въпросите от компетентността на общото събрание, в т. ч. избира управителя, определя възнаграждението му и го освобождава от отговорност.

Съгласно чл. 140, ал. 4 от Търговския закон, увеличаване и намаляване на капитала, приемане и изключване на съдружник, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на управител, както и назначаване на ликвидатор, имат действие от вписването им в търговския регистър.

По смисъла на цитираната норма вписването има конститутивно действие, тъй като законът категорично повелява, че освобождаването на управителя поражда правни последици от момента на вписване, а не от датата на съставяне на протокола за вземане на решения от едноличния собственик на капитала - в т. ч. приетите решения за прекратяване на правомощията му като управител на търговското дружество и прекратяване на договора за управление.

Съгласно чл. 141 ТЗ, за третите добросъвестни лица управителят представлява търговското дружество от датата на вписването му в Търговския регистър като управител до датата на заличаване на това вписване. По силата на чл. 7, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ вписаното обстоятелство се смята, че е станало известно на трети добросъвестни лица от момента на вписването. В случая ТП на НОИ-С. град е трето добросъвестно лице, тъй като не е участвало при регистрацията на търговското дружество, нито в органите му на управление, нито в неговата търговска дейност, поради което се осведомява относно обстоятелствата касаещи дружеството от вписаното им в Търговския регистър.

Предвид цитираните норми, за дата на прекратяване на осигуряването на управителите на търговски дружества се счита датата, на която освобождаването на управителя е вписано в този регистър.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателката е вписана като управител на „Кардик“ ООД в Търговския регистър, който на основание чл. 11 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е публичен и всеки има право на свободен и безплатен достъп до базата данни, съставляваща регистрите. Съгласно чл. 23, ал. 6 от същия закон ако е посочен идентификационен код, съдът, държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и лицата, на които е възложено упражняването на публична функция, организации, предоставящи обществени услуги, включително банките, нямат право да изискват доказването на обстоятелства, вписани в търговския регистър и в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, и представянето на актове, обявени в търговския регистър. В тази връзка съдът извърши служебна проверка в ТРРЮЛНЦ, като установи, че и към настоящия момент жалбоподателката е вписана в ТР като управител на „Кардик“ ООД.

Както бе отбелязано по-горе в настоящия случай е налице прекъсване, а не

прекратяване на осигуряването. Прекъсването на осигуряването обаче не поражда права по чл. 54а, ал. 1 от КСО, тъй като в разпоредбата изрично е предвидена като предпоставка за възникване на право на парично обезщетение за безработица прекратяване на осигуряването, което по отношение на жалбоподателката не е налице. В този смисъл неоснователни са оплакванията, че административният орган е игнорирал обстоятелството, че след 01.04.2013 г. до настоящия момент В. не е страна по Договор за управление в посоченото търговско дружество, няма договорено и определено възнаграждение, поради което и не дължи осигуровки.

Следователно може да се направи обоснован извод, че за В. не са налице предпоставките предвидени в чл. 54а от КСО за възникване правото на обезщетение за безработица, поради което неоснователен е доводът за неправилно приложение на материалния закон от страна на административния орган.

В този смисъл е и практиката на ВАС - Решение № 13072 от 3.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 1591/2019 г., Решение № 6296/19.05.2017 г. на ВАС, VI отделение, постановено по адм. д. № 2842/2017 г., Решение № 2695/01.03.2018 г. на ВАС, VI отделение, постановено по адм. д. № 298/2017 г., Решение № 13262 от 5.11.2014 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2014 г., VI отделение.

Неоснователно е и оплакването за несъответствие на оспореното решение с целта на закона. Тази цел е спазена, тъй като ПОБ имат само лицата, за които са налице предвидените в КСО предпоставки, а не лица, неотговарящи на императивните изисквания на закона за неговото отпускане.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че не са налице основанията по чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане. Жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София – град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. П. В. от [населено място] срещу Решение №1040-21-631/19.08.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-9364-6/20.07.2022 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

ОСЪЖДА А. П. В., ЕГН-[ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5, да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 119, ал. 1 вр. чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б." от КСО.

СЪДИЯ:

